

ไอศกรีม

ตระเวน

ซัซวาล

ศาสตราจารย์

ผาสุก

ภูตผี

ร้อยแปด (๑๐๘) คำไทยที่มักใช้ผิด

ชุด สืบสานมรดกภูมิปัญญา
ทางวัฒนธรรมไทย

บรรณาธิการอำนวยการ ผ่องเพ็ญ อาชาเทวัญ บรรณาธิการ รุ่งโรจน์ อาชาเทวัญ

ผู้ช่วยบรรณาธิการ รัตนา ภูมิพิทักษ์

ผู้เขียน ผศ. ธนู แทนคุณ ออกแบบปก ศรินทิพย์ ใจปทุม

คอมพิวเตอร์กราฟิก ทรงวุฒิ ตระกูลพันธ์ พิสูจน์อักษร สิริพรรณ โพธิ์ศรีสุข

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ 978-616-596-150-9

จัดทำโดย บริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด 28, 30, 32

ซอยรังสิต-ปทุมธานี 16 ซอย 7 ต.ประชาธิปัตย์ อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12130

โทรศัพท์ 0-2958-1125, 0-2958-1127

e-mail : sales@skybook.co.th , saleskybook@gmail.com

www.facebook.com/skybook.co.th

www.skybook.co.th

© สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2565

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

ธนู แทนคุณ.

ร้อยแปด (๑๐๘) คำไทยที่มักใช้ผิด.--ปทุมธานี :

สกายบุ๊กส์, 2567.

300 หน้า.-- (สืบสานมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมไทย).

1. ภาษาไทย. I. ชื่อเรื่อง.

495.9181

ISBN 978-616-596-150-9

หนังสือ **“ร้องแปด (๑๐๘) คำไท้ที่มักใช้ผิด”** เล่มนี้ มีจุดกำเนิดจากความรู้สึกถึงภาวะวิกฤตของภาษาไทย ซึ่งเกิดขึ้น โดยที่คนไท้ไม่รู้ตัว และยังคงใช้ภาษาไท้ผิด ๆ โดยเนพการเขียนและอ่านคำไท้ที่พบว่าไม่ถูกต้องและคลาดเคลื่อนเสมอ ตลอดชีวิตของผู้เขียนได้เรีงรู้และรักในความงดงามของ ภาษาไท้มาโดยตลอด จึงไม่อาจปล่อยให้ความชินชาในการ ใช้ภาษาของผู้คนกลายเป็นความถูกต้องแบบผิดพลาดของ ภาษาไท้

ท่านผู้รักภาษาไท้ทุกท่าน ตลอดระยะเวลาอันยาวนาน ที่ผ่านมา หากได้ติดตามความเคลื่อนไหวในวงการภาษา จะพบว่าหลายครั้งหลายคราที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอันเป็นที่รักยิ่งของเรา ทรงแสดงพระปรีชาสามารถอันล้ำเลิศด้านภาษา ไ้ผ่านทาบสื่อมวลชนต่าง ๆ อดูเนือง ๆ นับเนืองแต่ครั้ง ก่อนที่พระราชทานพระราชกระและรับสั่งเกี่ยวกับความสำคัญของ ภาษาไท้ไว้ว่า

“ประเทศไทยนี้ไม่มีภาษา(ของเราเอง)ซึ่งได้(อง)ทองแหง
ประเทศไถ่ไค้ยง(อง)เราหลายประเทศมีภาษา(อง)ตนเอง
แต่(ว่า)เขาก็ไม่แข็งแรง เขาต้องพยายามหาทางที่จะสร้าง
ภาษา(อง)ตนเอง ไว้ให้มันคง... เราโชคดีที่มีภาษา(อง)ตนเอง
แต่โบราณกาล จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้...”

พระราชกรณียกิจที่อัญเชิญมากล่าวอ้างข้างต้นนับเป็น
ความชัดเจนในการที่พระองค์ทรงเอาพระราชฤทธิงใส่อย่างจริงจัง
ในการใช้ภาษาไทยของประชาชนในชาติ ทรงตระหนักถึงความ
สำคัญของภาษาไทยอันเป็นภาษาประจำชาติ เป็นเอกลักษณ์ของ
ชาติ นามิชาติใดในโลกที่มีภาษาใช้ป็นของตนเองอย่างภาคภูมิใจ
ได้จากจึงเราในฐานะที่เป็นคนไทยจึงควรปฏิบัติตามพระราชกรณียกิจ
ดังกล่าวด้วยใจจงการนงนง รักษา และใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง เพื่อ
สนองพระราชปณิธานให้คงความศักดิ์สิทธิ์เสมอไป

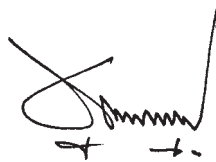
สำหรับเนื้อหาภายในเล่มมีจุดเด่นตรงที่ผู้เขียนได้
คัดสรรคำไทยในชีวิตประจำวันที่ใช้บ่อยจำนวน ๑๐๘ คำ นำ
เสนอโดยเปรียบเทียบคำที่เขียนถูกและเขียนผิดให้เห็นอย่างชัดเจน
มีคำอ่าน, ชนิดของคำ, ที่มาหรือรากคำ, มีคำแปลความหมาย
รวมทั้งอธิบายการใช้คำแต่ละคำ พร้อมสอดแทรกเกร็ดความรู้
ในคำนั้น ๆ ตลอดจนชวนผู้อ่านการใช้คำไว้อย่างครบครัน
ทำงเล่มมีสรุปคำและแบบสอบวัดความรู้พร้อมทั้งเฉลยอีกด้วย
วัตถุประสงค์ในเล่มได้จากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.

๒๕๔๒ (เล่มล่าสุด) หนังสือที่เกี่ยวกับการเขียนและอ่านคำไท่ข
บหความวิชาการทางภาษาไท่ข และประสบการณ์ในการใช้ภาษา
ของผู้เขียนเอง ภาษาที่เขียนอ่านแล้วเข้าใจง่าย นำไปใช้ได้ทันที
เหมาะสำหรับนักเรียน นิสิต นักศึกษา นักวิชาการ ครู คณาจารย์
และบุคคลทั่วไป จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน
ตามสมควร อีกทั้งจะเป็นการจุดประกายให้ผู้อ่านหันมาตระหนัก
ระมัดระวัง และประณีตเรื่องการใช้ภาษาให้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่
แต่ในขณะเดียวกันผู้เขียนก็เชื่อว่าผู้อ่านจำนวนไม่น้อยเป็นผู้ที่ใช้
ภาษาไท่ขอย่างถูกต้องแล้ว และเอาใจใส่ในการใช้ภาษาไท่ขเป็น
อย่างดีเช่นกัน ทั้งนี้ หากทุกคนใช้ภาษาไท่ขอย่างถูกต้องจะ
เป็นการเพิ่มเสน่ห์แก่ตนเอง และเป็นการรักษาวัฒนธรรมไท่ข
ด้านภาษาให้คงความถูกต้องของงามคู่ควรกับชาติไท่ขตลอดไป

ผู้เขียนขอกราบขอพระคุณสำนักพิมพ์สากงบุ๊กส์ที่ได้เห็น
ความสำคัญของภาษาไท่ข ขอขอบคุณอาจารย์พงษ์วุฒิ สิทธิพล
และ ผศ. เทพนารินทร์ ประพันธ์พัฒน์ ที่เอื้อโอกาสสำหรับ
การสร้างงานวิชาการ เพื่อร่วมรักษาเอกลักษณ์ของชาติไท่ข
จนสำเร็จลงได้ดั่งใจดี ขอขอบคุณ อาจารย์กุลวดีและ
เด็กหญิงพิมพ์ขวัญ ทอแทนคุณ ผู้ซึ่งอยู่ใกล้ชิดและเป็นกำลังใจให้
ตลอดจนผู้อ่านทุกท่านที่เป็นแรงบันดาลใจในการเขียนครั้งนี้
สำคัญนี้

คุณดำและสาระประโยชน์อันพึงมีจากหนังสือเล่มนี้
 ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา-มารดาและครู-อาจารย์ทุกท่าน
 ที่ได้กรุณาสรางสม อบรมสั่งสอน ประสิทธิ์ประสาทวิชา
 ความรู้สู่ชีวิตผู้เขียนจนสามารถเป็นผู้นำทางวิชาการภาษาไทย
 ให้กับนักศึกษาที่ผู้เขียนสอนอยู่ในปัจจุบัน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วาทีโกอติ

(หนู ทดแทนคุณ)

พจน์: ก		๑๐
พจน์: ข		๒๕
พจน์: ค		๓๑
พจน์: ง		๓๕
พจน์: จ		๓๗
พจน์: ฉ		๔๐
พจน์: ช		๔๒
พจน์: ซ		๔๔
พจน์: ฌ		๔๖
พจน์: ฎ		๔๗
พจน์: ฏ		๔๘
พจน์: ฐ		๔๙
พจน์: ฑ		๕๐
พจน์: ฒ		๕๑
พจน์: ณ		๕๒
พจน์: ด		๕๓
พจน์: ต		๕๔

ព័ត៌មានៈ ព	៩២
ព័ត៌មានៈ ក	៩៤
ព័ត៌មានៈ គ	១០៣
ព័ត៌មានៈ ង	១០៧
ព័ត៌មានៈ ប	១១៧
ព័ត៌មានៈ ឋ	១៣៣
ព័ត៌មានៈ ឍ	១៤៦
ព័ត៌មានៈ ណ	១៥៣
ព័ត៌មានៈ ព	១៥៥
ព័ត៌មានៈ ធី	១៦៣
ព័ត៌មានៈ ឌ	១៦៥
ព័ត៌មានៈ ឍ	១៦៩
ព័ត៌មានៈ ណ	១៧៦
ព័ត៌មានៈ ស	១៨១
ព័ត៌មានៈ ឆ	១៨៩
ព័ត៌មានៈ ត	២០៣
ព័ត៌មានៈ ថ	២១០
ព័ត៌មានៈ ឌ	២១២
ព័ត៌មានៈ ឍ	២៣៣
ព័ត៌មានៈ ឍ	២៣៩
ព័ត៌មានៈ ឍ	២៤៦

สรุป...๑๐๘	คำไท่ทงที่มักใช้ผิด.....	๒๕๘
แบบทดสอบวัดความรู้การเขียนคำ		๒๖๖
เฉลยแบบทดสอบวัดความรู้การเขียนคำ.....		๒๗๔
แบบทดสอบวัดความรู้การอ่านคำ.....		๒๗๖
เฉลยแบบทดสอบวัดความรู้การอ่านคำ.....		๒๙๖
บรรณานุกรม.....		๒๙๘

ก๊อก

ก๊อก
✓

อ่านว่า
ก๊อก

ก๊อก
✗

ก๊อก เป็นคำนาม (น.) มีที่มาจากคำทับศัพท์ในภาษาอังกฤษคือ “cock” หมายถึง เครื่องเปิด-ปิดน้ำจากท่อหรือภาชนะ

การเขียนคำ “ก๊อก” ใช้รูปวรรณยุกต์ตรี (ˊ) วางไว้บนพยัญชนะ ก.ไก่ ที่เป็นพยัญชนะต้น ไม่ใช่ไม้ไต่คู้ (ˋ)

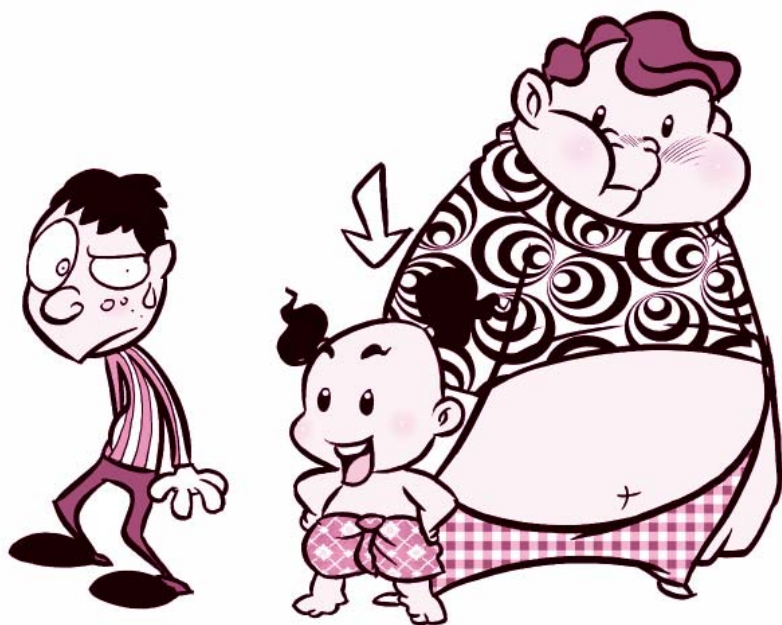
ผู้อ่านสามารถศึกษาการใช้รูปคำที่มีวรรณยุกต์เพิ่มเติมได้จากคำ “โน้ตเพลง” * เพื่อให้เขียนรูปคำที่มีวรรณยุกต์ได้อย่างถูกต้องต่อไป

๑. ณรงค์ไท**ก๊อก**น้ำประปา เพื่อล้างรถก่อนไปทำงาน
๒. ก๊อกที่ผลิตโดยบริษัท บางกอก**ก๊อก** จำกัด ได้รับการรับรองคุณภาพมาตรฐานอุตสาหกรรม

* คำว่า “โน้ตเพลง” หน้า ๑๑๔

กะทัดรัด

กะทัดรัด

อ่านว่า
กะ-ทัด-รัด

กระทัดรัด

กะทัดรัด เป็นคำวิเศษณ์ (ว.) แปลว่า สั้นทรวง

หมายเหตุ:

“กะทัดรัด” ไม่มี ร.หรือ ในคำ “กะ” จึงจะเป็นคำที่ถูกต้อง
หลักเกณฑ์ในการใช้ “กะ” หรือ “กระ” นั้น ไม่ได้มีข้อ
กำหนดไว้อย่างแน่ชัด ไม่มีหลักให้สังเกต จึงจำเป็นต้องท่องจำ
หรือไม่เช่นนั้นก็ต้องขอขานเปิดดูจากพจนานุกรม อย่างไรก็ดี
อาจแบ่งกลุ่มการใช้ “กะ” หรือ “กระ” ไว้เพื่อเป็นข้อสังเกตและ
จดจำ ดังนี้

๑. คำที่เขียน “กะ” ได้เพียงอย่างเดียว เช่น กะแฉ่, กะทกรก,
กะทัดรัด, กะทันหัน, กะทิ, กะเทย, กะเทาะ, กะพริบ, กะหล่ำ ฯลฯ

๒. คำที่เขียน “กระ” หรือ “กะ” ก็ได้ เช่น กระปี่, กระดุก,
กระถ่าง, กระป๋อง ฯลฯ

๓. คำที่เขียน “กระ” ได้เพียงอย่างเดียว เช่น กระจอก,
กระซัง, กระเชอ, กระเช้า, กระปวน, กระป๋อ ฯลฯ

๔. คำที่เขียน “กระ” แล้วความหมายต่างกับเขียน “กะ” เช่น
“กระลา” หมายถึง องค์ของการบูชา ส่วน “กะลา” หมายถึง
ส่วนแข็งที่หุ้มเนื้อมะพร้าว หรือ “กระแจะ” หมายถึง ผงเคี้ยว
หอมต่าง ๆ ที่ประสมกัน ใช้สำหรับทาหรือเจิม ส่วน “กะแจะ”
เป็นภาษากันพยาธิ หมายถึง ถันพญาฯ

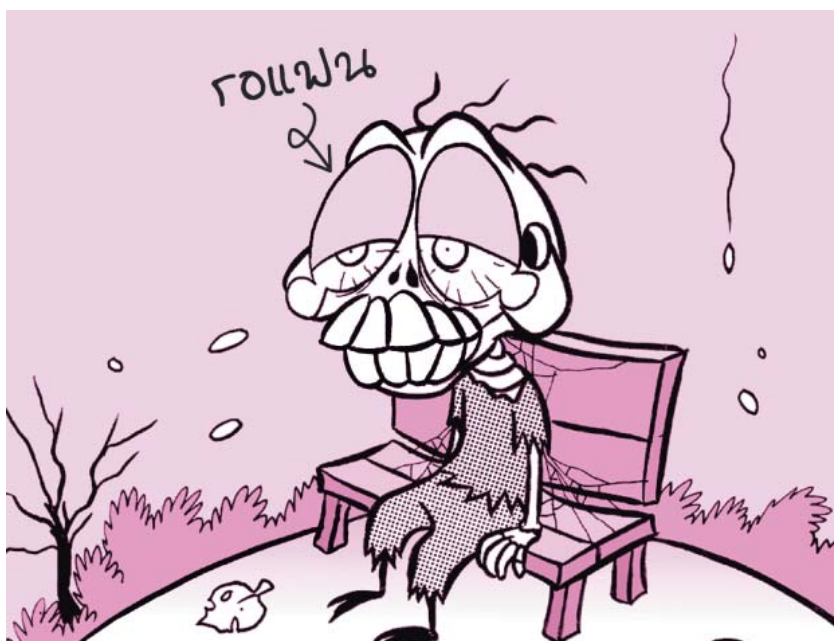
๑. วิภาวรรณเป็นคนที่มีรูปร่าง**ก:ตัวรัด**

๒. ปทานุกรมนักเรียงนฉบับนี้มีขนาดรูปเล่ม**ก:ตัวรัด**

พกพาไปไหนก็สะดวก

กั๊ตปี้

กั๊ตปี้
✓

อ่านว่า
กั๊น

กั๊ลล์,
กั๊ลย์
✗

กัลป์ เป็นคำนาม (น.) มีที่มาจากภาษาสันสกฤต (ส.) หมายถึง ระยะเวลานานเหลือเกิน โบราณถือว่า โลกประลัษ्ครั้งหนึ่งเป็นล้านกัลป์หนึ่ง, บางครั้งใช้เข้าคู่กับคำ “กัป” เป็น “กัปกัลป์”

คำ “กัลป์” เป็นคำที่เราคุ้นเคยกันมานานแล้ว เรามักจะได้ยินคำว่า ช่วงกัป ช่วงกัลป์ อยู่เสมอ แท้จริงแล้วคำนี้มีที่มาจากวรรณคดีเรื่องไถ่พระร่วงของพญาลิไท ในสมัยสุโขทัย ใจความตอนหนึ่งของเรื่องได้บรรยายให้เห็นภาพความยาวนานของกัลป์หนึ่ง หรือ ๑ กัลป์ว่าในรอบ ๑๐๐ ปี จะมีเทวดาเหาะลงมาจากสวรรค์ มาที่ยอดเขาพระสุเมรุ ซึ่งเป็นภูเขาที่มีความสูงและความกว้างโดยรอบ ๘๔,๐๐๐ โยชน์ และเอาผ้าทิพย์ดาบเอาผืนบางเบามากวาดผ่านยอดเขาพระสุเมรุ ๑ ครั้ง แล้วเหาะกลับคืนวิมานดังเดิม ทำเช่นนี้ทุกกรอบ ๑๐๐ ปี จนภูเขาราบเรียบเสมอพื้นดิน จึงเรียกว่า ๑ กัลป์ เรามักใช้คำนี้ในความหมายว่า นานมากจนหาที่สิ้นสุดไม่ได้นั่นเอง

ตัวอย่าง

๑. ขอให้คู่ปาวลาวองู้ดัวงกันอง่าบมีความสุขชั่ว

กัลปาวลาน

๒. เขาทนทุกเวทนาองู้ดัวงกันนั้นนานมากชั่วพุทธันดร**กัลปี**
หนึ่งแล

๓.เป็งนเป็งดเล็งดล่อฉ้อฉล บาปกรรมนำตนไปทน
ทุกข์นั้นกับ**กัลปี**.... (พระโศภนสังกาส)

กิตติเมกซ์กิต

กิตติเมดักดี

อ่านว่า
กิต-ติ-เม-ลัก

กิตติเมดักดี

กิตติมศักดิ์ เป็นคำวิเศษณ์ (ว.) หมายถึง จงฮ่องเพื่อ
เป็นเกียรติยศ เช่น ปริญญากิตติมศักดิ์

คำนี้มี ๓.๒๕๖ ๒ ตัว เนื่องจาก “กิตติมศักดิ์”
มาจากคำว่า “กิตติ” หมายถึง คำเล้าโลม, คำสรรเสริญ
มีความหมายในลักษณะเดียวกัน การเขียนคำนี้จึงใช้ “กิตติ” ไม่ได้

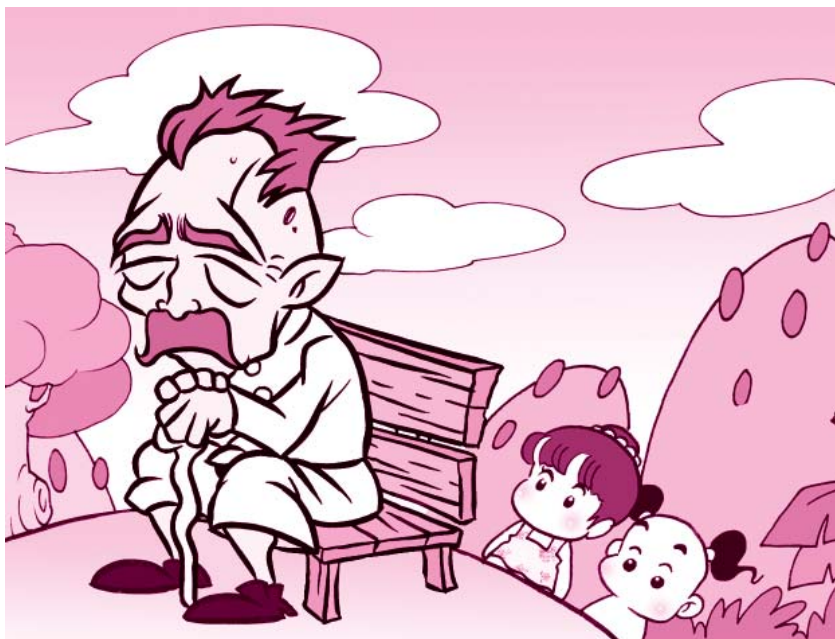
ตัวอย่าง

๑. “ธงไชย แมคอินไตย์” นักร้องยอดนิยมของไทย
เข้ารับพระราชทานปริญญากิตติมศักดิ์ จากสมเด็จพระเทพรัตน-
ราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ณ หอประชุมใหญ่ สถาบัน
เทคโนโลยีราชมงคล จ. ปทุมธานี เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ที่
ผ่านมา

๒. คุณพิเชษฐไปร้องเพลงช่วงการกุศลให้กับสมาคม
ช่วยเหลือไทย ในฐานะนักร้องกิตติมศักดิ์

เกษียณอายุ

เกษียณอายุ

อ่านว่า
กะ-เสี้ยน-อา-ยุ

เกษียณอายุ

เกษียณ เป็นคำกริยา (ก.) มีความหมายว่าสิ้นไป, กำหนดค่าของอายุ, ชีวคั่นอายุ

ฉะนั้น การใช้คำสำหรับการสิ้นสุดการทำงานราชการ อลาชีวิตราชการ ซึ่งกฎหมายกำหนดไว้ที่อายุ ๖๐ ปี สำหรับข้าราชการไทยทุกคนต้องพ้นจากภาระหน้าที่ทางราชการ จึงเป็นการถูกต้องแล้วที่จะใช้คำว่า “เกษียณอายุ” (ณ.ณธ เป็นตัวสะกด)

มีคำไท่ที่ออกเสียง กะ-เสียงน เหมือนกันอีก ๒ คำ ซึ่งเขียนต่างกัน ความหมายก็ต่างกัน แต่ออกเสียงเหมือนกัน ได้แก่

๑. เกษียร ใช้ ร.เรื่อ เป็นตัวสะกด เป็นคำนาม (น.) มีความหมายว่า น้ำนม ในวรรณคดีเรื่องรามเกียรติ์ มีคำว่า กวนเกษียรสมุทร คือการกวนทะเลน้ำนมของยักษ์และเทวดา

๒. เกษิน ใช้ น.หนู เป็นตัวสะกด เป็นคำกริยา (ก.) เรามักไม่ต้องเจนนากับคำนี้มากนัก แต่หากใช้ในวงราชการ ผู้ที่รับราชการทั้งหลายจะทราบว่า เกษิน หมายถึง การเขียนหรือบันทึกการทำงานหนังสือราชการที่เร็วกว่า การเกษียณหนังสือตนเอง

เมื่อทราบอย่างนี้แล้ว จึงต้องเลือกใช้คำทั้ง ๓ คำนี้ ให้เหมาะสมและถูกต้องตามความหมายด้วย (เกษียณอายุ, เกษียร-น้ำนม และเกษินหนังสือ)

ตัวอย่าง

๑. วันที่ ๓๐ กันยายน คือวัน**เกษียณ**อายุของข้าราชการ
ไทยทุกคน

๒. อาจารย์ทรงวิทย์ทำเรื่องขอ**เกษียณ**ตัวเองก่อนกำหนด

๓. ทำอย่างไรจะใช้ชีวิตหลัง**เกษียณ**ให้มีคุณค่า

แกงขวด

แกงขวด

อ่านว่า
แกง-ขวด

แกงขบข

แกวบวด เป็นคำนาม (น.) หมายถึง ของหวานที่ใช้
ผลไม้ ฝัอก มัน ฟักทอง ต้มกับน้ำตาลและกะทิ

การเขียนคำ “แกวบวด” ใช้ได้หลากหลาย อาทิ บวดฝัอก,
บวดมัน, บวดฟักทอง หรือฟักทองแกวบวด, มันแกวบวด จกเว้น
ขนมที่เราคุ้นเคยกันดี ได้แก่ “กล้วยบวชชี” ใช้ ช.ช้าง สะกดคำ
“บวช” แทนคำ “บวด” ที่สะกดด้วย ด.เล็ก ทั้ง ๆ ที่การทำกล้วย
บวชชีก็มีลักษณะใกล้เคียงกับการทำแกวบวดอื่น ๆ แต่ที่เขียนเช่นนั้น
เพราะเป็นวิสามานยนาม คือชื่อที่เป็นชื่อเฉพาะของขนมชื่อ
“กล้วยบวชชี” นั่นเอง

๑. คุณจางชอบทำ**แกวบวด**ฟักทองไปใส่บาตรทุกวันพระ
๒. **แกวบวด** มีชื่อเหมือนอาหารที่ใส่พริก แต่ความจริง
เป็นขนมใส่กะทิที่คนไทยชอบกิน

ขมุกขมัว

ขมุกขมัว

อ่านว่า
ข-มุ-ก-ข-มุ-ว

ขะมุกขมัว

ขมุกขมัว เป็นคำวิเศษณ์ (ว.) หมายถึง มีด ๆ มัว ๆ, โพล้เพล้, จวนด่ำ, จวนมีด บางครั้งหมายถึง นี้มัว ๆ, ไม่ผ่องใส คำนี้คนใช้ผิดกันมากทั้งการอ่านและการเขียนคำ โดย เฉพาะการอ่านจะมีปัญหามาก โดยอ่านว่า ขะ-มุก-ชะ-มัว ซึ่ง ไม่ถูกต้อง วิธีการอ่านคำที่มีอักษรนำให้ถูกต้อง ควรสังเกตรูป พยางค์เช่นคือ ถ้าตัวพยางค์ที่นำหน้าเป็นอักษรสูงหรือกลาง อักษรเดี่ยว ซึ่งป็นตัวที่ ๒ จะต้องออกเสียงปกติ เช่น ขะ, กนก, ขมุกขมัว เป็นต้น ในที่นี้ ขะ นก มุก มัว จะออกเสียงเป็น หะ: หนก หมุก และ หมัว ซึ่งเป็นเสียงที่ผิดกับเมื่ออยู่ตาม ลำพังนั่นเอง ฉะนั้น จากนี้ไปเราจะเขียนและอ่านคำ “ขมุกขมัว” ไม่ผิดอีกแล้ว

๑. ช่วงใกล้คำประจกาศรอบตัว**ขมุกขมัว**รอบกล

๒. ภาพจิตรกรรมบางภาพมี**ขมุกขมัว** อยู่มืด ๆ แต่คน จำนวนไม่น้อยก็ชื่นชอบในผลงานลักษณะนี้

ขันทาสกร

ขันทาสกร

อ่านว่า
ขัน-ทาด-สะ-กอน

ขันทศกรฐ์

ขันทศกร เป็นคำนาม (น.) หมายถึง น้ำตาลกรวด, เครื่องจาชนิดหนึ่งคล้ายน้ำตาลกรวด, น้ำตาลชนิดหนึ่งเกิดที่ใบปั่ว

คำว่า “ขันทศกร” เขียนได้เพี้ยนรูปคำที่เห็นนี้เท่านั้น หากเขียนเป็นรูปคำอื่นจะผิดทันที หลานคนอาจเขียนเป็น “ขันทศกรฐ์” เพราะคุ้นเคยกับคำว่า “ทศกัณฐ์” ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกัน แต่อย่างใด

๑. มะม่วงดองที่ขายตามตลาดมักใส่**ขันทศกร** เพื่อเพิ่มรสชาติความหวาน

๒. **ขันทศกร** ช่วยเพิ่มรสชาติก็จริง แต่หากใส่ในปริมาณมากจะไม่ใช่ผลดีต่อสุขภาพ

พืชน้ำ

พืชน้ำ
✓

อ่านว่า
พืชน้ำ

พืชน้ำ
✗